

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צב

עין משפט
ג' מצוה

מא א מיי ס"י מהלכות
גיזויין הלכה כ'
וה"ו מהלכות איסורי
ביאה הלכה כ' עו"ש
א"ש"ע סימן מו סעיף ט'
וסימן קטט סעיף ט'
מב ב מיי ס"ה מהל'
שנגות הלכה ס'
ופ"ד ט"ז הלכה ג'
מב ג ד מיי ט"ז מהל'
הלכה ג'
מד ה ו מיי ט"ז מהל'
הלכה ג'
מה ח מיי ט"ז מהל'
יבום הלכה יט סעיף
לאוין פ"ג עו"ש ט"ז
סימן קטט סעיף ג'
מו מ מיי ט"ז מהלכה יט
סעיף ט"ז
מז י עו"ש ט"ז סימן
י"ו סעיף ג'
מח כ מיי ס"י מהלכות
גיזויין הלכה ו'
סעיף ע"ג עו"ש ט"ז
סעיף נח וסימן ק'
ט"ז סעיף ט'
מכ ל מיי ס"ג מהל'
יבום הלכה יט'
נב מ מיי ט"ז מהלכות
גיזויין הלכה ו'
סעיף ע"ג עו"ש ט"ז
סעיף נח וסימן ק'
קטט סעיף ג'

תוספות ישנים
ש"ס לכה לטון מהלכות
כדלמדין תוס' ס"ה
מספר קומי. תימה למה
אין למו כותבים עתה לטני
המלך ולא כותבים לבריות
שולט. ויש לומר משום
שארובו בשטרות לבריות
עולם הורגו מני בנינו;
והאחרון אינו ממוז.
וא"ת ואמאי אינו ממוז
כדלעיל מעטע קנס דהא
לעיל א מ כ"ג דבי
תגרסה מן הראשון כיו
ממוז מן השני מעטע
קנס וי"ל דר"ל הכא
אינו ממוז מדלוריתא
אל מדרבנן כיו ממוז;
וברתקדשה וכל כעלה
מוסרת לחזק לו. וה"ה
דביא לשני אש גרסה
הראשון הראשון ושי שוין
דבמו דמאי ל מ וזר
לראשון אש גרסה השני
כך מוסרת לחזק לשני
אש גרסה ראשון :

כל קלא דבחר נשואין. כגון כהן שגשף אשה ואח"כ יאל עליה קול גרושה או זונה: כיון דאח"כ נב"ד ושירין לה. הואיל והולכה לכהן לב"ד להסירה אלמא בתי הוה מספקין ליה קודם נשואין והלכך כמי שילא הקול מאותה שעה דמי קמ"ל: הוורו ביה דין ששקעה תמס. בשבת והסירו לעשות מלאכה: אין זו תורה אור

כל קלא *דבחר נשואין לא חיישינן מהו דתימא הואיל ואתאי לבי דינא ושירין (6) כקלא דקמי נשואין דמי ותיחסר קמ"ל: ניסת ע"פ ב"ד תצא וכו': אמר ועירי יליאת למתני' מדתני בי מדרשא דתני בי מדרשא 'הורו בית דין ששקעה חמה ולבסוף זרחה אין זו הוראה אלא מעות ורב נחמן אמר הוראה היא א"ר נחמן תדע דהוראה היא דבכל התורה כולה עד אחד לא מהימן והכא מהימן מ"ט לאו משום דהוראה היא אמר רבא תדע דמעות הוא דאילו הורו ב"ד בחלב וברם להיתירא והורו הוה מעמא לאיסורא כי הדרי ואמרי להיתירא לא משגזרנן להו ואילו היבא דאתא עד אחד שרינא אתו תרי אסרנא כי הדר אתא עד אחרנא שרינן לה מ"ט לאו משום דמעות הוא ואף ר' אליעזר סבר דמעות היא דתניא ר' אליעזר אומר *יקוב הדין את הדר ותביא חטאת שמינהא אמרת בשלמא דמעות הוא משום הכי מתיא קרבן אלא אי אמרת דהוראה היא אמאי מתיא קרבן ודלמא קסבר ר' אליעזר יחיד שעשה בהוראת ב"ד חייב א"כ מה יקוב הדין את ההר: הורוה ב"ד להנשא בו: מאי קלקלה ר' אליעזר אומר 'זינתה ר' יוחנן אמר אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט מאן דאמר זינתה כל שכן אלמנה לכהן גדול מאן דאמר אלמנה לכהן גדול אבל זינתה לא מ"ט [דאמרה] אתון הוא (3) דשוייתין פנויה תניא כוותיה דר' יוחנן *הורוה ב"ד להנשא והלכה וקלקלה כגון אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט חייבת בקרבן על כל ביאה וביאה דברי ר' אלעזר וחכ"א 'קרבן אחד על הכל ומודים חכמים לר' אלעזר 'שאם נשאת לחמשה בני אדם שחייבת בקרבן על כל אחד ואחד הואיל וגופין מוחלקין: **מתני'** 'האשה שהלך בעלה ובנה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת וארר כך אמרו לה חילוף היו הדברים תצא והולד ראשון ממזר *אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ואח"כ אמרו לה קיים היה ומת תצא והולד ראשון ממזר *אמרו לה מת בעליך ונתקדשה וארר כך בא בעלה מותרת לחזור לו *אע"פ שנתן לה אררון גט לא פסלה מן הבהונה את זו דרש רבי אלעזר בן מתיא 'האשה גרושה מאישה ולא מאיש שאינו אישה: **גמ'** מאי ראשון ומאי אררון אילימא 'ראשון לפני שמועה ואררון לאחר שמועה ליתני הולד ממזר משום דקבעי למיתני סיפא אמרו לה מת בעליך ונשאת ואח"כ אל קיים היה ומת הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר תנא נמי רישא ראשון ואחרון ממזר ת"ד *או דברי ר"ע שהיה אומר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין אבל חכמים אומרים אין ממזר מיבמה ולימא אין ממזר מחייבי לאוין האי תנא דר"ע הוא דאמר מחייבי לאוין דשאר היו ממזר מחייבי לאוין גרידי לא היו ממזר אמר רב יהודה אמר

כל קלא דבחר נשואין. כגון כהן שגשף אשה ואח"כ יאל עליה קול גרושה או זונה: כיון דאח"כ נב"ד ושירין לה. הואיל והולכה לכהן לב"ד להסירה אלמא בתי הוה מספקין ליה קודם נשואין והלכך כמי שילא הקול מאותה שעה דמי קמ"ל: הוורו ביה דין ששקעה תמס. בשבת והסירו לעשות מלאכה: אין זו תורה אור

כל קלא *דבחר נשואין לא חיישינן מהו דתימא הואיל ואתאי לבי דינא ושירין (6) כקלא דקמי נשואין דמי ותיחסר קמ"ל: ניסת ע"פ ב"ד תצא וכו': אמר ועירי יליאת למתני' מדתני בי מדרשא דתני בי מדרשא 'הורו בית דין ששקעה חמה ולבסוף זרחה אין זו הוראה אלא מעות ורב נחמן אמר הוראה היא א"ר נחמן תדע דהוראה היא דבכל התורה כולה עד אחד לא מהימן והכא מהימן מ"ט לאו משום דהוראה היא אמר רבא תדע דמעות הוא דאילו הורו ב"ד בחלב וברם להיתירא והורו הוה מעמא לאיסורא כי הדרי ואמרי להיתירא לא משגזרנן להו ואילו היבא דאתא עד אחד שרינא אתו תרי אסרנא כי הדר אתא עד אחרנא שרינן לה מ"ט לאו משום דמעות הוא ואף ר' אליעזר סבר דמעות היא דתניא ר' אליעזר אומר *יקוב הדין את הדר ותביא חטאת שמינהא אמרת בשלמא דמעות הוא משום הכי מתיא קרבן אלא אי אמרת דהוראה היא אמאי מתיא קרבן ודלמא קסבר ר' אליעזר יחיד שעשה בהוראת ב"ד חייב א"כ מה יקוב הדין את ההר: הורוה ב"ד להנשא בו: מאי קלקלה ר' אליעזר אומר 'זינתה ר' יוחנן אמר אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט מאן דאמר זינתה כל שכן אלמנה לכהן גדול מאן דאמר אלמנה לכהן גדול אבל זינתה לא מ"ט [דאמרה] אתון הוא (3) דשוייתין פנויה תניא כוותיה דר' יוחנן *הורוה ב"ד להנשא והלכה וקלקלה כגון אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט חייבת בקרבן על כל ביאה וביאה דברי ר' אלעזר וחכ"א 'קרבן אחד על הכל ומודים חכמים לר' אלעזר 'שאם נשאת לחמשה בני אדם שחייבת בקרבן על כל אחד ואחד הואיל וגופין מוחלקין: **מתני'** 'האשה שהלך בעלה ובנה למדינת הים ובאו ואמרו לה מת בעליך ואח"כ מת בנך ונשאת וארר כך אמרו לה חילוף היו הדברים תצא והולד ראשון ממזר *אמרו לה מת בנך ואח"כ מת בעליך ואח"כ אמרו לה קיים היה ומת תצא והולד ראשון ממזר *אמרו לה מת בעליך ונתקדשה וארר כך בא בעלה מותרת לחזור לו *אע"פ שנתן לה אררון גט לא פסלה מן הבהונה את זו דרש רבי אלעזר בן מתיא 'האשה גרושה מאישה ולא מאיש שאינו אישה: **גמ'** מאי ראשון ומאי אררון אילימא 'ראשון לפני שמועה ואררון לאחר שמועה ליתני הולד ממזר משום דקבעי למיתני סיפא אמרו לה מת בעליך ונשאת ואח"כ אל קיים היה ומת הראשון ממזר והאחרון אינו ממזר תנא נמי רישא ראשון ואחרון ממזר ת"ד *או דברי ר"ע שהיה אומר אין קדושין תופסין בחייבי לאוין אבל חכמים אומרים אין ממזר מיבמה ולימא אין ממזר מחייבי לאוין האי תנא דר"ע הוא דאמר מחייבי לאוין דשאר היו ממזר מחייבי לאוין גרידי לא היו ממזר אמר רב יהודה אמר

האשה רבה פרק עשירי יבמות
כל קלא דבחר נשואין. כגון כהן שגשף אשה ואח"כ יאל עליה קול גרושה או זונה: כיון דאח"כ נב"ד ושירין לה. הואיל והולכה לכהן לב"ד להסירה אלמא בתי הוה מספקין ליה קודם נשואין והלכך כמי שילא הקול מאותה שעה דמי קמ"ל: הוורו ביה דין ששקעה תמס. בשבת והסירו לעשות מלאכה: אין זו תורה אור

החולץ (ע"ל מ"ט). אליבא דר"ע דלמא יש ממזר מחייבי לאוין דשאר דמחמת קורבה כגון אנטס אביו לר' יהודה דלמא קאי עליה בלאו כפ' טשאין [לקמן ז']. ובגון טשא את חלולתו דקאי עליה בלא יבנה (דברים כה) ולא דקורבא הוא הוי ממזר: מסייבי לאוין גרידי. כגון יבמה לשוק ודומה לה: בענינומי

גיטין פ"ה. פ"ה. פ"ה.

הגהות הב"ח
(6) נב"ד ושירין לה קמ"ל:
(3) שם דלמדין אלוין:
הוא דשוייתין אלוין:
(2) רש"י ד"ה כ"ט
אלמנה לכהן גדול דלמדין:
(ד) ר"ה האי תנא וכו'
ממוז מן ס"ד ואח"כ
מ"ה כן תנא דבי ר"ע
הוא וכו' דקורבא הוא
דבוי ממזר: (3) הו"ה
ד"ה אכל וכו' דכל פריית
שאריו פטורות לזנותין
נישואין אין:

[פסחים י"ז]

[ג' אלעזר]

[תוספתא פ"ה]

[לקמן ג'ג]

גיטין פ"ה. לעיל פ"ה.

[ע"ל י' ע"ג
ותוספתא פ"ה]